בית ישראל (רוז'ין) — לך לך

לך לך מארצך וממולדתך אל הארץ אשר אראך כתי' סו"מ וע"ט בקש שלום ורדפהו כתי' לב חכם בימינו ולב כסיל בשמאלו כי מצד היצ"ט מושך הלב לשורש הקדושה לעשות בכל יכלתו רק טוב כרצון ה' ומצד היצה"ר מושך הלב ר"ל לכל הגשמיות ועכ"פ יראה כל האדם בכ"ד למנוע מן הגשמיות בכל יכולתו כמש"כ בש"ע לעשות דבר זה רק שיהי' לו כח לעבודתו ית' לעסוק בתורה ולהתפלל ולקיים רק מצות השי"ת וזהו סו"מ מכ"ד גשמיות שבו וממותרות רק וע"ט ע"ז הדרך ובזה בקש שלום ורדפהו יוכל להיות שלום ביניהם וע"ז כתי' לא על הלחם לבדו יחי' האדם כי על כל מוצא פי ה' יחי' האדם להוציא לפני ה' בכח זה דיבורים קדושים בחות"פ וזה על מוצא פי ה' וזהו לך לך מארצך שימנע עצמו בכל הדברים מארציות ולילך בדרך הממוצע שילך כמו שצוה השי"ת כנ"ל וזהו שפרש"י ז"ל להנאתך ולטובתך כי עושה זה כרצון הבוי"ת ויוכל לבוא לחכמה העליונה וזה נק' הארץ אשר אראך חכמה העליונה הגם שיש מדריגה יותר העליונה מזה היינו שלא לקבל חיות משום דבר גשמי רק לקבל חיות מה' לבדו כמאה"כ לא על הלחם לבדו ותי' האדם כי על כל מוצא פי ה' יחי' האדם אך עכ"פ יראה האדם לילך בדרך הנ"ל: